

عنوان مقاله:

بررسی آسیب های روش تربیتی الگودهی و اسوه پذیری درقرآن ازمنظر مفسران معاصر

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی مطالعات فقه تربیتی، دوره 8، شماره 15 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سعید شمس - دانشجوی دکتری معارف رشته قرآن و متون اسلامی دانشگاه پیام نور قم

علی سعیدی - استادیار دانشگاه پیام نور قم

رجب اکبرزاده - استادیار دانشگاه پیام نور قم

علی رضا آقا یوسفی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور قم

خلاصه مقاله:

از مباحث مهم و کاربردی در آموزه های تربیتی قرآن، بحث روش هاست و مهم تر از آن، شناخت آسیب های روش های تربیتی است که تعیین کننده ضوابط و هنجارهای حاکم بر فرایند تربیت است. این مقاله با هدف رهنمون ساختن مربیان و متریبان به هدایت صحیح قرآنی براساس روش استنادی و تحلیلی و با بهره گیری از محتوای غنی آیات قرآن کریم و دیدگاه های مفسران از فریقین، روش تربیتی قرآنی الگودهی و اسوه پذیری را ارائه کرده است. این امر، به حسن اجرای تربیت قرآنی، اصلاح راهکارها و روش هایی که در مقام اجرا و عمل یا در بستر زمان، دچار انحراف و کج راهه شده اند، کمک شایانی می کند و بخشی از مشکلات اجرایی را از سر راه برمی دارد. از بررسی آیات، به دست می آید افراط و تفریط، ترسیم نامفهوم و گاه متناقض از الگو، مطلق انگاری، پیروی از تعصبات قومی، تقلیدکورکورانه و غیرمنطقی، از آسیب های این روش به شمار می آید و آموزه های قرآنی، فراهم ساختن شرایط، ملاک ها و معیارهای الگوه، بالا بردن شناخت و آگاهی و پیروی آگاهانه از الگوها را از راهکارهای اصلاح این آسیب ها می دانند. در این تحقیق، از آرای مفسرانی همچون: علامه طباطبائی، مکارم شیرازی، وهبه زحیلی، صادقی تهرانی و سیدقطب استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن، الگودهی، اسوه پذیری، روش های تربیت، آسیب شناسی، و آراء تربیتی مفسران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1467608>

